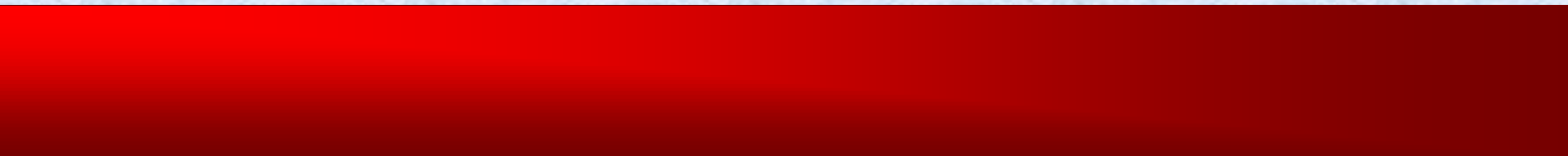

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

**Η ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΟ 4^Ο ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ**

05 – 07 / 06 / 2015

1. Α) Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Η κατάσταση της χώρας

Η χώρα βρίσκεται σε κατάσταση βαθιάς οικονομικής κρίσης και οξυμένων κοινωνικών προβλημάτων. Μετά από 6 χρόνια ύφεσης και σχεδόν 5 χρόνια μνημονίων επήλθε μια σχετική σταθεροποίηση των δημόσιων οικονομικών, η οποία όμως στηρίχθηκε στη λογική της εσωτερικής υποτίμησης, της συμπίεσης της μισθωτής εργασίας, της υπερφορολόγησης των μεσαίων και κατώτερων οικονομικά στρωμάτων, της αποδόμησης των κοινωνικών υπηρεσιών. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ήταν η εξανέμιση του 25% του ΑΕΠ, η αύξηση της ανεργίας στο 27% και των νέων πάνω από το 50%, η μείωση των μισθών κατά 24 % και η απώλεια εισοδήματος για το 10% των φτωχότερων νοικοκυριών κατά 86%.

Το μνημόνιο συμπύκνωσε μια πολιτική κοινωνικά άδικη και οικονομικά αναποτελεσματική που απάντησε στον κίνδυνο της χρεοκοπίας με την αύξηση των ανισοτήτων και της φτώχειας και οδήγησε στην αναπαραγωγή της κρίσης. Περιελάμβανε και ώριμες μεταρρυθμίσεις που στόχευαν στον εκσυγχρονισμό των δημόσιων λειτουργιών, όμως αυτές επισκιάστηκαν από το συνολικό του χαρακτήρα, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις υπονομεύτηκαν από πελατειακές και κατεστημένες σχέσεις.

Εναντιωθήκαμε στην πολιτική των μνημονίων διότι πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι η χώρα μπορεί να πετύχει τη δημοσιονομική προσαρμογή και την αντιμετώπιση της κρίσης, με όρους δημοκρατίας, δίκαιης ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής. Αυτό προϋποθέτει πρώτον την επαναδιαπραγμάτευση με τους εταίρους με στόχο την επίτευξη μιας νέας συμφωνίας ανάπτυξης και απασχόλησης και δεύτερον την ταυτόχρονη προώθηση ενός συνεκτικού προοδευτικού προγράμματος δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων και εκσυγχρονισμών σε όλους τους τομείς.

2. Η αναγκαία επαναδιαπραγμάτευση με τους εταίρους

Η Δημοκρατική Αριστερά είχε σταθερά ταχθεί υπέρ της επαναδιαπραγμάτευσης για μια νέα συμφωνία με τους εταίρους που θα περιελάμβανε την ουσιαστική αναδιάρθρωση του χρέους και τη σύνδεση της δημοσιονομικής προσαρμογής με την ανάπτυξη και την κοινωνική προστασία. Η επαναδιαπραγμάτευση - όπως ήδη έχει φανεί - δεν είναι ένας εύκολος δρόμος, με δεδομένη την πολιτική κυριαρχία των συντηρητικών δυνάμεων στις ισχυρές χώρες με πλεονάσματα, προεξάρχουσας της Γερμανίας. Αυτές οι δυνάμεις απεύχονται το Grexit αλλά ταυτόχρονα δεν θέλουν να επιτρέψουν την υλοποίηση ενός διαφορετικού υποδείγματος αντιμετώπισης του δημοσιονομικού προβλήματος διότι φοβούνται ότι θα επενεργήσει πολιτικά και σε άλλες χώρες. Στο πλαίσιο αυτό η μεθοδολογία της ελληνικής διαπραγματευτικής στάσης πρέπει να εδράζεται στα εξής σημεία:

- Ειλικρινής διάλογος και όχι πολεμικό κλίμα με μονομερείς ενέργειες. Αμοιβαίος αποκλεισμός του Grexit και του ενδεχομένου η Ελλάδα να μην καλύψει τις υποχρεώσεις της.
- Απαίτηση για την εφαρμογή μιας νέας διαδικασίας συγκερασμού των θέσεων της Ελλάδας και των άλλων κρατών μελών (όπως εκφράζονται από την πολιτική βούληση των

εκλεγμένων κυβερνήσεων τους), ώστε μέσα από τις ευρωπαϊκές λειτουργίες να υπάρξει αμοιβαία αποδεκτή προωθητική λύση.

- Ανάδειξη της οξύτητας του ελληνικού προβλήματος (μη βιώσιμο χρέος, τεράστια μείωση του ΑΕΠ και τρομακτική αύξηση της ανεργίας) για τη διεκδίκηση μιας συμφωνίας που θα εισάγει τη χώρα μας στην ευρωπαϊκή κανονικότητα.
- Ανάπτυξη συμμαχιών με δυνάμεις στην Ε.Ε που αποκρούουν τις πολιτικές λιτότητας και υποστηρίζουν την κοινή αντιμετώπιση της κρίσης χρέους στη βάση της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης και συνανάπτυξης.
- Αντίσταση στις νεοφιλελεύθερες συνταγές με ταυτόχρονη παρουσίαση ενός διαφορετικού ολοκληρωμένου ελληνικού σχεδίου που να περιλαμβάνει και τις οικονομικές διαστάσεις.

Βασικοί σημεία - στόχοι της χώρας μας για τη συμφωνία πρέπει να είναι:

- Η διαμόρφωση μιας νέας σχέσης με τους εταίρους, ώστε η νέα συμφωνία να παρακολουθείται από κοινού σε ό,τι αφορά την προώθηση των στόχων και η ελληνική κυβέρνηση να έχει την αυτονομία επιλογής των μέτρων πολιτικής για την επίτευξη τους.
- Η σύνδεση της δημοσιονομικής προσαρμογής με την ανάπτυξη, την απασχόληση και την κοινωνική προστασία. Η μείωση του ποσοστού - στόχου πρωτογενούς πλεονάσματος. Η υποχρεωτική διάθεση του 30% του συνολικού ποσού του πρωτογενούς πλεονάσματος σε δράσεις κοινωνικής στήριξης.
- Η διαμόρφωση ενός νέου σχεδίου δημοσιονομικής προσαρμογής, που θα αντιμετωπίζει τις παθογένειες (διαπλοκή, διαφθορά, φοροδιαφυγή κ.α) αλλά θα εμπεριέχει και όλες τις απαραίτητες ρυθμίσεις για τα έσοδα και τις δαπάνες ώστε να καλύπτονται οι δημοσιονομικοί στόχοι, όπως αυτοί θα έχουν τροποποιηθεί.
- Η αναδιάρθρωση του χρέους ώστε να ενταχθούμε εντός της ευρωπαϊκής κλίμακας. Η απόφαση αυτή πρέπει να ακολουθήσει τη συμφωνία για το πρόγραμμα προσαρμογής και να αποτελέσει μέρος της συνολικής συμφωνίας.
- Η ένταξη της χώρας σε αναπτυξιακά εργαλεία και μέτρα χρηματοοικονομικής υποβοήθησης (αγορά ομολόγων από ΕΚΤ και πακέτο Γιούνκερ) και η ενίσχυση της για στοχευμένες δράσεις αντιμετώπισης της ανεργίας.

3. Το εσωτερικό πρόγραμμα προοδευτικής ανασυγκρότησης

Η ελληνική κρίση οφείλεται όχι μόνο στις επιπτώσεις της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης αλλά και στις ισχυρές παθογένειες του κοινωνικοοικονομικού μοντέλου και του συστήματος πολιτικής διακυβέρνησης της χώρας. Για αυτό, μαζί με τη διεκδίκηση ουσιαστικών αλλαγών στη σχέση και τις υποχρεώσεις της χώρας μας προς τους εταίρους, είναι αναγκαία η προώθηση ενός εθνικού συνεκτικού κοινωνικού – πράσινου – αναπτυξιακού προγράμματος με δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και κοινωνικά δίκαιες αλλαγές σε όλους τους τομείς.

Απαραίτητες πολιτικές και μεθοδολογικές προϋποθέσεις για την προώθηση ενός τέτοιου προγράμματος είναι:

- Η ανάδειξη της προτεραιότητας του γενικού συμφέροντος αντί της μέχρι σήμερα άθροισης επιμέρους συμφερόντων συχνά σε βάρος του γενικού.
- Η διαμόρφωση νέων σχέσεων των πολιτών με την πολιτική που θα υπερβαίνει τις πελατειακές και συντεχνιακές λογικές.
- Η προώθηση συναινέσεων στα θέματα και στο βαθμό που κάθε φορά είναι αυτό εφικτό.

- Ο συνυπολογισμός των δημοσιονομικών επιπτώσεων και της σχέσης κόστους οφέλους σε κάθε μέτρο πολιτικής.
- Η χρησιμοποίηση πρότυπων διαδικασιών και δεικτών σχεδιασμού, παρακολούθησης και αξιολόγησης των δημόσιων πολιτικών.

Οριζόντιοι άξονες αυτού του σχεδίου πρέπει να είναι:

- Η προώθηση των διοικητικών και τεχνολογικών εκσυγχρονισμών σε όλους τους τομείς.
- Η μείωση των ανισοτήτων και η αντιμετώπιση των δημοσιονομικών προβλημάτων χωρίς περαιτέρω επιβάρυνση των αδύναμων πολιτών.
- Η προώθηση της αναδιανομής σε συνδυασμό με την παραγωγική ανασυγκρότηση και την αύξηση της παραγωγής προστιθέμενης αξίας.
- Η ενσωμάτωση της διαγενεακής διάστασης σε όλες τις δημόσιες πολιτικές, ώστε να αρθεί το ηλικιακό status quo και η μετακύληση των βαρών στη νέα γενιά.
- Η στροφή σε βιώσιμα μοντέλα στην κοινωνικοοικονομική ζωή με καινοτομία, εξωστρέφεια, απασχόληση και περιβαλλοντική προστασία.
- Η αναβάθμιση όλων των λειτουργιών του δημόσιου τομέα ώστε να συμβάλλει στην αναπτυξιακή διαδικασία και να παρέχει επαρκείς κοινωνικές υπηρεσίες σε υγεία, παιδεία, ασφάλεια.

Οι σημαντικότεροι τομείς μεταρρυθμίσεων είναι οι εξής:

- Εξυγίανση του πολιτικού συστήματος (αλλαγή του νόμου περί ευθύνης υπουργών, έλεγχος όσων διαχειρίστηκαν δημόσιο χρήμα, διερεύνηση όλων των υποθέσεων διαφθοράς, διαφάνεια στη χρηματοδότηση των κομμάτων, κατάργηση των ποικίλων προνομίων του πολιτικού προσωπικού).
- Δημοκρατική εμπάθουση (αναβάθμιση των θεσμών, απλή αναλογική, διαδικασίες διαφάνειας και συμμετοχής των πολιτών, κατάργηση όλων των διακρίσεων και ενίσχυση των δικαιωμάτων των πολιτών με διαφορετικότητα, χωρισμός εκκλησίας – κράτους).
- Επαναθεμελίωση του κράτους με διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος και αναβάθμιση των υπηρεσιών προς τον πολίτη (αποκέντρωση και ενίσχυση της Αυτοδιοίκησης, απογραφειοκρατικοποίηση, εκσυγχρονισμός λειτουργιών, άρση του κομματισμού και των πελατειακών σχέσεων, αύξηση της παραγωγικότητας και αξιολόγηση παντού, κινητικότητα και κάλυψη των τομέων που δημιουργούνται ανάγκες).
- Εμπέδωση του κράτους δικαίου (Ταχύτερη απονομή δικαιοσύνης, κωδικοποίηση δικαίου, διασφάλιση της αρχής της νομιμότητας στις αποφάσεις της κρατικής εξουσίας, ενίσχυση της ανεξαρτησίας των δικαστών, μεταρρύθμιση του σωφρονιστικού συστήματος, ενίσχυσης της ασφάλειας και της αντιεγκληματικής πολιτικής, σύγχρονη μεταναστευτική πολιτική με διεκδίκηση ευρωπαϊκής λύσης).
- Σύννομη και αποτελεσματική διαχείριση των δημόσιων πόρων με έλεγχο της οικονομικής αποδοτικότητας και κοινωνικής ωφελιμότητας κάθε δημόσιας δαπάνης, σχεδιασμό δημόσιων επενδύσεων με κριτήρια τον υψηλό εισοδηματικό πολλαπλασιαστή και τη δημιουργία θέσεων εργασίας, προτυποποίηση και υιοθέτηση κοινωνικών και περιβαλλοντικών κριτηρίων στις δημόσιες συμβάσεις.
- Αξιοποίηση και όχι εκποίηση της δημόσιας περιουσίας. Αποκρατικοποιήσεις με συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ισχυρές ρυθμιστικές αρχές, ένταξη σε

στρατηγικό αναπτυξιακό σχεδιασμό, διασφάλιση των δικαιωμάτων των πολιτών στα συλλογικά αγαθά.

- Γενναία προοδευτική φορολογική μεταρρύθμιση, δίκαιη φορολόγηση που να ενισχύει την κοινωνική συνοχή και σύγκλιση, την αναδιανομή, την οικολογική μεταρρύθμιση της οικονομίας και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Νέο πλαίσιο και ανασυγκρότηση των υπηρεσιών για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της μη καταβολής του ΦΠΑ.
- Εισοδηματική πολιτική με επαναθεμελίωση της προστασίας των εργασιακών δικαιωμάτων, επαναφορά της επεκτασιμότητας και της μετενέργειας των συμβάσεων, νέες δυνατότητες υπογραφής συμβάσεων ώστε να καταπολεμηθεί (και με αυτό τον τρόπο) η αδήλωτη εργασία.
- Ανάταξη της πραγματικής οικονομίας με την άμεση λήψη μέτρων για την ενίσχυση της ρευστότητας και την καταπολέμηση καταστάσεων προνομιακών ρυθμίσεων, εναρμονισμένων πρακτικών και εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης, που νοθεύουν τον ανταγωνισμό σε βάρος του καταναλωτή. Προώθηση μιας νέας πολιτικής για την ανταγωνιστικότητα με άρση των εμποδίων στην επιχειρηματικότητα, μείωση του ενεργειακού κόστους και του κόστους των δανείων.
- Βιώσιμο παραγωγικό και καταναλωτικό πρότυπο, καινοτόμο προς όφελος των πολλών, με ανοιχτό και εξωστρεφή προσανατολισμό, εποπτεία χρηματοπιστωτικού συστήματος και δημιουργία δημόσιας τράπεζας επενδύσεων, στήριξη της κοινωνικά - οικολογικά υπεύθυνης επιχειρηματικότητας, υποστήριξη στην προσαρμογή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, ενίσχυση της κοινωνικής οικονομίας και της περιφερειακής ανάπτυξης. Πρότυπο με ελαχιστοποίηση της κατανάλωσης φυσικών πόρων και ενέργειας, προώθηση πόρων προς τις πράσινες πολιτικές, καθολικής σήμανσης των προϊόντων σε σχέση με το εργασιακό και περιβαλλοντικό αποτύπωμα τους, σύνδεση της παιδείας, της έρευνας και της επαγγελματικής κατάρτισης με τις νέες αναπτυξιακές προτεραιότητες.
- Θεμελίωση ενός κράτους κοινωνικών υπηρεσιών με αποδοτική διαχείριση πόρων, που θα μειώνει τις ανισότητες και θα θέτει σε προτεραιότητα τους έχοντες μεγαλύτερη ανάγκη. Καθιέρωση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, της σχολικής σίτισης και της πρόσβασης όλων σε ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη. Ευκαιρίες σε όσους απειλούνται από κοινωνικό αποκλεισμό. Εφαρμογή της ανεξάρτητης διαβίωσης για τα Άτομα με Αναπηρία.
- Στρατηγική αντιμετώπισης της ανεργίας και μείωσης της στο 15% μέσα σε τρία χρόνια. Προώθηση επενδυτικού προγράμματος σε πράσινες και κοινωνικές παραγωγικές δραστηριότητες. Στοχευμένες δράσεις επαγγελματικής κατάρτισης και ενίσχυσης της απασχόλησης συνδεδεμένες με τις αναπτυξιακές προτεραιότητες της χώρας. Ταυτόχρονη επέκταση της επιδότησης των ανέργων.
- Αποτροπή της κατάρρευσης του ασφαλιστικού συστήματος και ενίσχυση της βιωσιμότητας του σε συνδυασμό με τη μεταρρύθμιση του (δραστικός περιορισμός των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων, εξορθολογισμός και ενοποίηση του συστήματος συντάξεων, επανεξέταση προνομιακών ρυθμίσεων, σύνδεση της χρηματοδότησης του και με την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, καταπολέμησης της εισφοροδιαφυγής).
- Ένταξη της παιδείας μας στα διεθνοποιημένα και δυναμικά πεδία της γνώσης ώστε να διαμορφώνει πολίτες με ευρύτερη παιδεία, περιβαλλοντική, κοινωνική και διαπολιτισμική κουλτούρα, δημοκρατική συνείδηση και ικανότητα συμμετοχής στα δυναμικά εξελισσόμενα πεδία της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, καθώς και στον κόσμο των

επαγγελματιών και των τεχνών. Με ίσες ευκαιρίες, ανάθεση περισσότερων αρμοδιοτήτων στις εκπαιδευτικές μονάδες, αξιολόγηση παντού, μετάβαση από την παιδαγωγική της μετάδοσης της γνώσης στην παιδαγωγική της οικοδόμησής της, αναβάθμιση του ρόλου των εκπαιδευτικών.

- Ανασχεδιασμός της πολιτιστικής πολιτικής με ενίσχυση της πρωτογενούς δημιουργίας και διάχυση του πολιτιστικού αγαθού σε όλο το κοινωνικό σώμα, συνδυασμό της πολιτιστικής έκφρασης με την κοινωνική αλληλεγγύη, υποστήριξη του πολιτιστικού πλουραλισμού, ενίσχυση της κοινωνικής οικονομίας του πολιτισμού, προώθηση νέων τρόπων χρηματοδότησης με τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα.

B) ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ

1. Η αλλαγή της κυβέρνησης

Ο λαός ανέδειξε το ΣΥΡΙΖΑ πρώτο κόμμα στα όρια της αυτοδυναμίας. Ο ΣΥΡΙΖΑ αναδείχθηκε καλλιεργώντας υψηλές προσδοκίες. Σήμερα, όντας κορμός της κυβέρνησης, δεν μπορεί απλώς να επικαλείται αντιμνημονιακές θέσεις. Είναι υποχρεωμένος να υλοποιεί εφικτές πολιτικές οι οποίες θα κρίνονται από τα αποτελέσματα που θα παράγουν στην οικονομία και την κοινωνία. Βεβαίως εφικτές πολιτικές δεν σημαίνει συνέχιση των προηγούμενων πολιτικών. Σημαίνει όμως συνυπολογισμό των αντικειμενικών δεδομένων. Αυτό αντικειμενικά θέτει το ΣΥΡΙΖΑ μπροστά σε διλήμματα και τον υποχρεώνει σε νέες προσεγγίσεις.

Γενική εκτίμηση για την κυβερνητική πολιτική

Τα εθνικολαϊκιστικά φαινόμενα στη νέα κυβερνητική πολιτική, οι αντιφάσεις στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό, οι παλινδρομήσεις στη διαπραγμάτευση οδηγούν σε χειροτέρευση της πραγματικής οικονομίας, ενισχύουν την αβεβαιότητα και την έλλειψη εμπιστοσύνης τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό της χώρας.

Ακραία χαρακτηριστική περίπτωση των κυβερνητικών αντιφάσεων είναι και η συγκρότηση στη Βουλή της Επιτροπής για το «επαχθές χρέος».

Υποστέλλεται, μέχρι στιγμής, η σημαία σε θέματα αυτονόητα για το χώρο της αριστεράς, όπως ο διαχωρισμός του κράτους από την εκκλησία και η αλλαγή του εκλογικού νόμου με την καθιέρωση της απλής αναλογικής. Παρατηρείται καταρχήν αναβλητικότητα στο κόψιμο του γόρδιου δεσμού στις σχέσεις κόμματος, κυβέρνησης, συντεχνιών, ψηφοφόρων.

Δυστυχώς ο ριζοσπαστισμός, που γεννήθηκε τα τελευταία χρόνια ως αντίδραση στο προηγούμενο σύστημα εξουσίας, δεν γονιμοποίησε κάτι καινούριο σε πραγματικές αλλαγές αλλά δημιουργεί ουσιαστικά μια τάση παλινόρθωσης του «προμνημονιακού» συστήματος.

Η διαίωنيση αυτού του παλαιού χρεοκοπημένου μοντέλου οδηγεί στην επιστροφή σε πλευρές ενός παρελθόντος που αρνείται τις μεταρρυθμίσεις.

2. Η συμβολή της ΔΗΜΑΡ στην αλλαγή και τα κριτήρια της τοποθέτησης μας έναντι της κυβερνητικής πολιτικής

Ως Δημοκρατική Αριστερά συμβάλλαμε στην πολιτική αλλαγή. Αναδείξαμε τα αδιέξοδα του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής. Προβάλλαμε την ανάγκη να υπάρξει επαναδιαπραγμάτευση με στόχο μια νέα συμφωνία. Επεξεργαστήκαμε ένα συνεκτικό πλαίσιο

ρεαλιστικών προοδευτικών λύσεων εντός της κρίσης. Αναδείξαμε την ανάγκη μιας νέας προοδευτικής πολιτικής πλειοψηφίας. Αντιπαρατεθήκαμε στη στρατηγική του φόβου.

Σήμερα που η χώρα βρίσκεται σε νέα φάση κρίνουμε την κυβερνητική πολιτική με κριτήριο τη διασφάλιση της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας και την προοδευτική απάντηση στην κρίση.

Συγκεκριμένα ως Δημοκρατική Αριστερά θα στηρίξουμε κριτικά την κυβέρνηση στο βαθμό που:

- Θα διεκδικεί την αλλαγή πολιτικής δείχνοντας ευθύνη απέναντι στις ευρωπαϊκές συνθήκες, τους ευρωπαϊκούς κανόνες και την κοινή ευρωπαϊκή πορεία.
- Θα διαπραγματευτεί σε ρεαλιστική βάση και με συγκεκριμένες εναλλακτικές προτάσεις.
- Θα προωθεί ένα πρόγραμμα αναγκαίων εκσυγχρονισμών, δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων και δίκαιων αλλαγών

Η κυβέρνηση δεν θα έχει τη στήριξη μας αν :

- Διολισθήσει – από κοινού με το συντηρητικό πυρήνα των εταίρων - σε ένα επικίνδυνο παιχνίδι με άξονα τη ρήξη, που αντικειμενικά θα δημιουργήσει κίνδυνο για την παραμονή της χώρας μας στο ευρώ.
- Επιτρέψει την καλλιέργεια εθνικιστικών ιδεών και πρακτικών.
- Αναπαράγει συντεχνιακές ρυθμίσεις και αναδιανεμητικές λογικές του παρελθόντος που θα εκτροχιάσουν τον προϋπολογισμό.
- Προωθήσει ένα μη συμβατό με τις διεθνείς εξελίξεις οικονομικό μοντέλο που θα είναι ανίκανο να παράγει εισοδήματα και θέσεις απασχόλησης.

3. Η θέση μας για την κυβερνητική πολιτική στο θέμα της επαναδιαπραγμάτευσης

Η νέα κυβέρνηση επιλέγει, και καλώς πράττει, να προχωρήσει σε επαναδιαπραγμάτευση με τους εταίρους.

Ως Δημοκρατική Αριστερά είχαμε διαφορές με τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ για μονομερή ακύρωση του μνημονίου και περικοπή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, καθώς και με την αντίληψη ότι οι εταίροι θα υποχωρήσουν αμέσως μετά την εκλογική νίκη του. Έχουμε και σήμερα διαφορές, παρά την καταφανή μεταστροφή της κυβερνητικής πολιτικής του σε ρεαλιστικότερες θέσεις. Διατυπώνουμε επισημάνσεις, συμπληρώσεις, αντιρρήσεις και διαφορετικές προτάσεις, αλλά πάντοτε υπό την οπτική της επιτυχίας της διαπραγμάτευσης. Στηρίζουμε την προσπάθεια για μια νέα συμφωνία εντός του ευρωπαϊκού πλαισίου.

Η συμφωνία για τετράμηνη περίοδο επανεξέτασης του προγράμματος ήταν θετική εξέλιξη, παρέβλεψε όμως την ανάγκη της διασφάλισης της απαραίτητης χρηματοδοτικής στήριξης της ελληνικής οικονομίας για το διάστημα των διαπραγματεύσεων. Στη συνέχεια ήταν λάθος η επικέντρωση σε θέματα επικοινωνιακής διαχείρισης, η υποτίμηση της ανάγκης οι διαπραγματεύσεις να διεξαχθούν στο μικρότερο δυνατό χρονικό διάστημα ώστε να περιοριστούν οι πιέσεις από την έλλειψη ρευστότητας, η συνακόλουθη αργοπορία στην κατάθεση κοστολογημένων εναλλακτικών προτάσεων και ο μη αποκλεισμός - από τμήμα των κυβερνητικών στελεχών - του ενδεχομένου πιστωτικού γεγονότος.

Η καλύτερη διαπραγμάτευση γίνεται με την κατάθεση συγκεκριμένων εναλλακτικών προτάσεων και με αξιόπιστα μηνύματα προς την ελληνική κοινωνία και τους εταίρους και όχι με επικοινωνιακή διαχείριση για τη δημιουργία εντυπώσεων .

Η κυβέρνηση πρέπει να κινηθεί ταχύτατα χωρίς υποχωρητικότητα αλλά ούτε με αυταπάτες ότι μια άκαμπτη ανελαστική στάση οδηγεί σε λύση. Να μη δεχθεί τη συνέχιση του ίδιου προγράμματος, να επιμείνει στον αμοιβαίο αποκλεισμό του σεναρίου της ρήξης, να αποτρέψει

την επικίνδυνη διολίσθηση σε μια παραλυτική κατάσταση μακρόσυρτων διαπραγματεύσεων καταθέτοντας συγκεκριμένες προτάσεις και ολοκληρωμένο σχέδιο. Εξάλλου η νέα ΠΝΠ, πέραν της χρησιμοποίησής της από την κυβέρνηση -πρακτική την οποία κατήγγειλαν στο παρελθόν τα κόμματα που τη στηρίζουν – καταγράφει αδιέξοδα χρηματοδοτικής ασφυξίας. Στόχος πρέπει να είναι μια προωθητική έντιμη συμβιβαστική λύση.

Η νέα συμφωνία πρέπει να συγκροτεί ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο που να περιλαμβάνει αλλαγή της πολιτικής λιτότητας, ουσιαστική ελάφρυνση των βαρών του χρέους και μέτρα χρηματοοικονομικής υποβοήθησης για την ανάπτυξη και την απασχόληση, με ταυτόχρονη δέσμευση της Ελλάδας ότι θα καλύπτει τους στόχους που θα τεθούν και τις υποχρεώσεις της.

Στο πλαίσιο αυτό θα γίνουν αμοιβαίες υποχωρήσεις και συμβιβασμοί. Η κυβέρνηση οφείλει να σταθμίσει την πορεία και τα αποτελέσματα της διαπραγμάτευσης λαμβάνοντας υπόψη τα αντικειμενικά δεδομένα. Οι επιμέρους ρυθμίσεις έχουν την αυτοτελή τους σημασία, αυτό που όμως έχει σημασία είναι στο τέλος η συμφωνία να λύσει τα χέρια της κυβέρνησης για να εφαρμόσει ένα διαφορετικό πρόγραμμα δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων και κοινωνικά δίκαιων αλλαγών.

Το Grexit από την κυβέρνηση πρέπει να αποκλείεται ως ενδεχόμενο. Η εντολή που έχει λάβει είναι η αλλαγή πολιτικής εντός ευρώ και όχι η ηρωική έξοδος. Εξάλλου δεν πρέπει να παραβλέπεται ότι είναι δυνατόν να υπάρξουν νέες ευνοϊκές ρυθμίσεις στο πλαίσιο συνολικών λύσεων που θα προωθηθούν σε επόμενες φάσεις της ευρωπαϊκής ενοποίησης, υπό την επίδραση μιας θετικής αλλαγής των πολιτικών συσχετισμών και σε άλλα κράτη - μέλη. Η πολιτική ποσοτικής χαλάρωσης που ακολουθεί η ΕΚΤ είναι ενδεικτική των αλλαγών που είναι δυνατόν να επέλθουν.

Οι πρόσφατες εξελίξεις στις διαπραγματεύσεις είναι ανησυχητικές.

Η πρόταση των θεσμών περιλαμβάνει απαράδεκτα μέτρα και δεν αντιστοιχεί με την προσπάθεια που έγινε από πλευράς της Ελλάδας το τελευταίο διάστημα, όπως αυτό εκφράστηκε και στην ελληνική πρόταση μέτρων. Συνεχίζει την ίδια πολιτική που δεν μπορεί να δώσει διέξοδο από την κρίση. Η πρόταση αυτή δεν πρέπει να γίνει αποδεκτή.

Απέναντι σε αυτή την πρόταση η ελληνική κυβέρνηση δεν πρέπει να παρασυρθεί ούτε στη λογική της ρήξης με τη δημιουργία πιστωτικού γεγονότος ούτε στη λογική παραπομπής του θέματος στο μέλλον με την ελληνική οικονομία σε χρηματοδοτική ασφυξία. Χρειάζεται εθνική συνεννόηση, αποφασιστικότητα, συμμαχία με όλες τις δυνάμεις σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο που κατανοούν την αδήριτη ανάγκη για λύση, ευελιξία ώστε να μείνουν ανοικτές δυνατότητες αντικατάστασης ή ελάφρυνσης μέτρων και βεβαίως διεκδίκηση ενός συνολικού πλαισίου συμφωνίας που να περιλαμβάνει μαζί με τα δημοσιονομικά την ελάφρυνση του χρέους και το αναπτυξιακό πρόγραμμα.

Η χώρα πρέπει να εξαντλήσει όλα τα περιθώρια διαπραγματεύσεων και να πετύχει τη καλύτερη δυνατή συμφωνία αποκλείοντας την μετακίνηση της σε αχαρτογράφητα νερά μέσα από πιστωτικό γεγονός.

4. Η θέση μας για την κυβερνητική πολιτική στα θέματα εξωτερικής πολιτικής

Η Ελλάδα - και λόγω της γεωγραφικής της θέσης - πρέπει, με βάση και αφετηρία την Ευρώπη, να ασκεί πολυδιάστατη και φιλειρηνική εξωτερική πολιτική. Η αξιοποίηση όλων των

δυνατοτήτων συνεργασίας με τις μεγάλες οικονομίες του κόσμου στον ενεργειακό τομέα, στις μεταφορές, στο διαμετακομιστικό εμπόριο αποτελεί βασική εθνική προτεραιότητα και ενισχύει το ρόλο της χώρας στην ευρύτερη περιοχή. Η Ελλάδα βεβαίως αναπτύσσοντας πρωτοβουλίες – συμπεριλαμβανομένης και της ενίσχυσης των σχέσεων με τη Ρωσία – πρέπει να μην αφήνεται των συλλογικών διαδικασιών της Ε.Ε για την κοινή εξωτερική πολιτική και να συμβάλλει στην ειρηνική επίλυση των διαφορών.

5. Η θέση μας για το νομοθετικό και εκτελεστικό έργο της κυβέρνησης

Η κυβέρνηση πήρε νομοθετικές πρωτοβουλίες που είναι σε σωστή κατεύθυνση (π.χ νέα ρύθμιση για 100 δόσεις, μέτρα ανθρωπιστικής κρίσης κ.α). Ταυτόχρονα, μέρος των διακηρύξεων της δείχνει να μη λαμβάνει υπόψη τις δημοσιονομικές διαστάσεις, ενώ σχεδιάζονται και πολιτικές που στην ουσία έχουν λογική επαναφοράς στην πρότερη κατάσταση.

Πιστεύουμε ότι άμεσα μπορούν να γίνουν πολλές αλλαγές στους θεσμούς, στο κράτος, τη δημόσια διοίκηση, με στόχο να δουλέψουν αποδοτικότερα προς όφελος του πολίτη και του γενικού συμφέροντος και να αποτυπώνουν ένα νέο προοδευτικό υπόδειγμα. Ταυτόχρονα οι αλλαγές που έχουν δημοσιονομικό κόστος πρέπει να προωθούνται σταδιακά υπό τον όρο της ύπαρξης δυνατότητας αρχικής χρηματοδότησης καθώς και με συνυπολογισμό της σχέσης κόστους - οφέλους.

Γ) ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΗΤΤΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΑΡ

1. Η πορεία της Δημοκρατικής Αριστεράς

Η Δημοκρατική Αριστερά δημιουργήθηκε για να καλύψει την ανάγκη παρουσίας στην πολιτική ζωή της χώρας των δυνάμεων της ανανεωτικής, μεταρρυθμιστικής, οικολογικής και ευρωπαϊστικής αριστεράς.

Μέσα σε συνθήκες κρίσης του πολιτικού συστήματος καταθέσαμε προτάσεις που υπερέβαιναν τα στερεότυπα του λαϊκισμού και την αντίληψη του συντηρητικού μονόδρομου και συγκροτούσαν μια τρίτη λύση για την έξοδο από την κρίση με ρεαλιστικές και προοδευτικές προτάσεις και σταθερή την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας.

Στα πέντε χρόνια δράσης αναπτύξαμε σημαντικές πρωτοβουλίες. Υποστηρίξαμε ανεξάρτητες αυτοδιοικητικές κινήσεις προοδευτικού προσανατολισμού που έφεραν την αλλαγή στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις. Γίναμε κοινοβουλευτικό κόμμα και συμμετείχαμε σε κυβέρνηση για να αποτραπεί η χρεοκοπία της χώρας. Αποχωρήσαμε όταν επικράτησε η δεξιά ατζέντα και επιχειρήσαμε τη συγκρότηση ενός προοδευτικού τρίτου πόλου μέσα σε δύσκολες συνθήκες και σε αντιπαράθεση με τις συντηρητικές πολιτικές. Υποστήκαμε μια μεγάλη ήττα στις ευρωεκλογές 2014 αλλά δεν καμφθήκαμε και επιχειρήσαμε να συμβάλλουμε στην προοδευτική αλλαγή. Γνωρίσαμε την εκλογική απίσχναση στις βουλευτικές εκλογές αφού η πορεία μας δεν έπειθε για την αναγκαιότητα της παρουσίας μας στη Βουλή σε μια περίοδο που συντελούνταν η στροφή μεγάλου τμήματος των ψηφοφόρων προς τον ΣΥΡΙΖΑ.

2. Οι εξωτερικές αρνητικές επιδράσεις και οι σοβαρές υποκειμενικές αδυναμίες

Σε αυτή μας την πορεία υπήρχαν εξωτερικές αρνητικές επιδράσεις, όπως το ότι δεν υπήρχαν ισχυρές κοινωνικές δυνάμεις που να υποστηρίζουν δύσκολα μέτρα προσαρμογής με δίκαιο επιμερισμό και δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις που επαγγελλόμασταν ως ΔΗΜΑΡ. Αυτές οι επιδράσεις δυσχέραιναν το έργο μας. Όμως ο καθοριστικός παράγοντας της ήττας ήταν οι σοβαρές υποκειμενικές αδυναμίες και οι λανθασμένοι πολιτικοί χειρισμοί μας. Οι κυριότεροι ήταν:

- Δεν καταφέραμε να γίνουμε κόμμα δράσης, να αναπτύξουμε δεσμούς κοινής δράσης και διεκδίκησης με τους πολίτες και να ταυτιστούμε στη συνείδηση τους με συγκεκριμένες πολιτικές θέσεις και ενέργειες για την αντιμετώπιση των προβλημάτων τους.
- Δεν καταφέραμε να αποτελέσουμε στη συνείδηση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού την εναλλακτική λύση. Αυτό δεν οφείλεται μόνο στο ότι (ορθώς) δεν υποστηρίξαμε μαγικές λύσεις αλλά και στο ότι συχνά οι πολιτικές μας θέσεις παρουσιάζονταν με τρόπο που υποβάθμιζε τη διάσταση ότι συγκροτούν μια πρόταση αλλαγής πολιτικών.
- Η πολιτική μας επιδίωκε να ισορροπήσει μεταξύ των δύο ρευμάτων που ενυπήρχαν μέσα στους ψηφοφόρους μας, το ένα υπέρ της σταθερότητας μαζί με τη Ν.Δ και το ΠΑΣΟΚ και το άλλο υπέρ της αλλαγής κυβέρνησης. Εκ του αποτελέσματος φάνηκε ότι οι πολιτικές μας ενέργειες δεν ικανοποίησαν κανένα από τα δύο ρεύματα.
- Η πλειονότητα των πολιτών εκτίμησε ως ανεπιτυχή τη συμμετοχή μας στην κυβέρνηση καθώς δεν πείσαμε για την ικανότητα μας ως κόμμα εφαρμοσμένης προοδευτικής πολιτικής. Σε αυτό συνέβαλε και το ότι δεν κατορθώσαμε να κάνουμε γνωστό με επάρκεια το τι αποκρούσαμε, τι περιορίσαμε και τι επιβάλλαμε με την κυβερνητική μας παρουσία.
- Η αποχώρηση μας από την κυβέρνηση προκάλεσε σοβαρές διαφωνίες στο εσωτερικό του κόμματος. Ακολούθησε μεγάλης έκτασης και υπερτροφικά προβαλλόμενη από τα ΜΜΕ μηδενιστική κριτική στις επιλογές του κόμματος με αποτέλεσμα να δίνεται η εικόνα ενός κόμματος που εκπέμπει πολλαπλά μηνύματα, γεγονός που μείωνε τη δυνατότητα να παρακολουθηθεί και να αξιολογηθεί από τους πολίτες η πολιτική μας πρόταση στη νέα φάση.
- Μετά την αποχώρηση μας από την κυβέρνηση δεν πείσαμε ότι η πολιτική του τρίτου πόλου ήταν στοιχείο αλλαγής πολιτικής, αφού η έμπρακτη προώθηση της επιχειρήθηκε αργοπορημένα και εμφανίστηκε ως κίνηση πριν τις ευρωεκλογές που αφορούσε σχεδόν αποκλειστικά τη συνεργασία μας με ένα τμήμα πρώην στελεχών του ΠΑΣΟΚ.
- Την περίοδο μετά τις ευρωεκλογές η προσπάθεια μας να πείσουμε για την ανάγκη ενίσχυσης της Δημοκρατικής Αριστεράς ώστε να είναι παρούσα στην πολιτική αλλαγή δεν βρήκε ανταπόκριση διότι αυτό που κυριάρχησε, ακόμη και για πολίτες που βρίσκονταν κοντά στις δικές μας θέσεις, ήταν η επιθυμία να αναδειχθεί καθαρός νικητής και φορέας αλλαγής ο ΣΥΡΙΖΑ.
- Σε όλη τη διαδρομή μας δεν δώσαμε έμπρακτα δείγματα ανανέωσης του πολιτικού λόγου και των μορφών επικοινωνίας, ενίσχυσης της συμμετοχής των μελών του κόμματος στην καθημερινή δράση και διαμόρφωση της πολιτικής μας, ενώ δεν κάναμε καμιά ουσιαστική προσπάθεια για να υπάρξει άνοιγμα προς τις νεώτερες ηλικίες.

3. Το χάσμα προσλαμβανόμενης εικόνας του κόμματος και ρόλου που θέλαμε να διαδραματίσουμε

Υπό το βάρος των αντικειμενικών δυσχερειών και των υποκειμενικών αδυναμιών το συνολικό πλαίσιο που όριζε την προσλαμβανόμενη εικόνα του κόμματος από τους προοδευτικούς πολίτες (ανεπιτυχής κυβερνητική συμμετοχή με Ν.Δ - ΠΑΣΟΚ, αποχώρηση με εσωκομματικές διενέξεις, χρονικά καθυστερημένες και ελλιπείς πρακτικές ενέργειες για τη συγκρότηση του προοδευτικού τρίτου πόλου, ασάφεια στην εναλλακτική κυβερνητική πρόταση) δημιούργησε χάσμα μεταξύ της ΔΗΜΑΡ και της πολιτικής που ήθελε να εκφράσει.

Ως αποτελέσματα επήλθαν η διαμόρφωση μιας εικόνας της ΔΗΜΑΡ ως δύναμης που ταλαντεύεται μεταξύ των 2 κύριων πόλων, η σταδιακή μείωση του ενδιαφέροντος των πολιτών για τις πολιτικές μας προτάσεις και η υποβάθμιση της σημασίας να συνεχιστεί η πολιτική μας παρουσία.

4. Η σημαντική προσφορά μας παρά την εκλογική ήττα

Σε όλη αυτή τη πεντάχρονη διαδρομή διαθέσαμε τον αξιακό πλούτο του κόμματος και το ανθρώπινο δυναμικό μας στην υπηρεσία του συμφέροντος της χώρας και της κοινωνίας. Δεν κινηθήκαμε με πολιτική και μικροκομματική ιδιοτέλεια. Δεν είμαστε περήφανοι για τα λάθη μας αλλά είμαστε περήφανοι για τις αρχές με τις οποίες δώσαμε μια άνιση μάχη.

Σε αυτή τη διαδρομή προσφέραμε πρωτότυπες συμβολές, όπως:

- Ορίσαμε την πολιτική μας με αυτονομία από τα μεγάλα και μικρά συμφέροντα.
- Αναδείξαμε το διττό χαρακτήρα της ελληνικής κρίσης και βασικές αλήθειες για την έξοδο από αυτήν, χωρίς ανέξοδες υποσχέσεις και καλλιέργεια φρούδων ελπίδων.
- Αναδείξαμε την ανάγκη να υπάρξει επαναδιαπραγμάτευση για μια νέα συμφωνία με τους εταίρους με ταυτόχρονη προώθηση δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων και εκσυγχρονισμών.
- Προβάλλαμε την ανάγκη να διαμορφωθεί μια νέα ισότιμη και ισορροπημένη σχέση της χώρας μας με τους εταίρους.
- Υποστηρίξαμε εμπράκτως την ανάγκη των ευρύτερων δυνατών συναινέσεων.
- Αναδείξαμε το προοδευτικό πρόσημο στο αίτημα των μεταρρυθμίσεων σε αντιπαράθεση αφενός με πολιτικές που αρνούσαν τις μεταρρυθμίσεις και αφετέρου με πολιτικές που ταύτιζαν τις μεταρρυθμίσεις με τις συντηρητικές απορρυθμίσεις.
- Είχαμε σταθερό μέτωπο απέναντι στο νεοναζιστικό μόρφωμα και τις αιτίες που τροφοδοτούν αυτό το φαινόμενο.

Δ) Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ

Η σημερινή κατάσταση του κόμματος είναι οριακή και αντικειμενικά δημιουργεί το ερώτημα αν κλείνει οριστικά ο κύκλος της Δημοκρατικής Αριστεράς ή αν αξίζει να συνεχίσουμε. Η απάντησή μας συναρτάται αποκλειστικά από την εκτίμηση που έχουμε για το αν η Δημοκρατική Αριστερά έχει να προσφέρει στη χώρα και στο αίτημα της κοινωνικής προόδου.

1. Αξία των ιδεών και των προγραμματικών προτάσεων της Δημοκρατικής Αριστεράς

Πιστεύουμε ότι η εκλογική ήττα της ΔΗΜΑΡ δεν ισοδυναμεί με ήττα των ιδεών της ανανεωτικής, μεταρρυθμιστικής, δημοκρατικής, οικολογικής και ευρωπαϊστικής Αριστεράς. Οι βασικές ιδέες της ιδρυτικής μας διακήρυξης, ιδέες της ανανεωτικής αριστεράς, που εξελίχθηκαν, στις νέες συνθήκες, «δημοκρατικός σοσιαλισμός – αριστερός ευρωπαϊσμός – μεταρρυθμιστική στρατηγική –οικολογική εγρήγορση», παραμένουν αναγκαίες για την προοδευτική κοινωνική εξέλιξη.

Ο δημοκρατικός σοσιαλισμός ως εναλλακτική λύση στο σύστημα που βαθαίνει τις ανισότητες και συγκεντρώνει τον πλούτο στα χέρια των λίγων ισχυρών. Η οικολογική εγρήγορση ως απάντηση σε μια ανεξέλεγκτη πορεία ποσοτικής ανάπτυξης που απειλεί το περιβάλλον. Ο αριστερός ευρωπαϊσμός ως απάντηση για τον προοδευτικό ρόλο της Ευρώπης σε ένα αλληλεξαρτώμενο κόσμο. Η μεταρρυθμιστική στρατηγική ως προσήλωση στο δημοκρατικό δρόμο των αλλαγών αλλά και ως συνεκτικό πρόγραμμα δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων.

Οι προγραμματικές θέσεις που διατυπώσαμε σε αυτή την πεντάχρονη πορεία έχουν πολύ μεγαλύτερη επίδραση από την εκλογική μας καταγραφή και συχνά όποιος επιδιώκει να επαγγελθεί θέσεις που να είναι ταυτόχρονα προοδευτικές και εφικτές συναντιέται εξ αντικειμένου με τις θέσεις της ΔΗΜΑΡ.

2. Η σημασία της συνέχισης της δράσης μας

Αυτό το πλαίσιο ιδεών και προγραμματικών θέσεων που με αυθεντικό τρόπο εκφράζει η Δημοκρατική Αριστερά, είναι χρήσιμο για την ελληνική κοινωνία. Ένα όχι ευκαταφρόνητο τμήμα των πολιτών βρίσκεται κοντά σε αυτές τις θέσεις. Παρά την μικρή εκλογική μας καταγραφή υπάρχει ανάγκη να εκφράσουμε την συνέχεια και την περαιτέρω ανάπτυξη τους. Υπάρχει ανάγκη να λειτουργήσουμε ως δύναμη που θέτει ζητήματα, ανοίγει διάλογο, παράγει θέσεις, παρεμβαίνει για την προώθηση καινοτόμων αριστερών – προοδευτικών ιδεών και για την έξοδο της χώρας από την κρίση και για τον κοινωνικό μετασχηματισμό.

Η παρουσία της ΔΗΜΑΡ με το δικό της διακριτό πλαίσιο θέσεων θα έχει θετική συμβολή στο να δημιουργηθούν προϋποθέσεις για να συντελεστεί στη χώρα μια προοδευτική αλλαγή με σύγχρονο, εναλλακτικό, ρεαλιστικό, μεταρρυθμιστικό σχέδιο.

3. Οι προϋποθέσεις για να σταθεί δυνατή η συνέχιση της δράσης μας

Μπορεί όμως ότι το σημερινό κόμμα μετά από την μεγάλη εκλογική ήττα να εκπροσωπήσει αυτό το χώρο; Σε κάθε περίπτωση αξίζει να προσπαθήσουμε.

Απαραίτητες προϋποθέσεις για να συνεχίσουμε είναι οι εξής:

- Κατανόηση και υπεράσπιση της κοινής μας πολιτικής συγκρότησης που μας διαφοροποιεί από τις άλλες δυνάμεις.
- Σαφής πολιτική πρόταση υπέρ της προοδευτικής αλλαγής με το δικό μας διακριτό πολιτικό πλαίσιο.
- Εμπλουτισμός και ανάδειξη των στοιχείων της πολιτικής μας ταυτότητας όπως η δημοκρατία ως μέσο και σκοπός, ο ευρωπαϊσμός, η αντιεθνικιστική στάση, τα δικαιώματα, η κοινωνική δικαιοσύνη μέσα από σύγχρονες πολιτικές, η αρμονική σύνδεση

οικονομικής δραστηριότητας με την προστασία του περιβάλλοντος, η προτεραιότητα στο γενικό συμφέρον και όχι στο συντεχνιακό, η δημοκρατική μεταρρυθμιστική στρατηγική.

- Δραστηριοποίηση για τη δημιουργία προϋποθέσεων συγκλίσεων με δυνάμεις που έχουμε προγραμματική εγγύτητα όπως οι δυνάμεις της πολιτικής οικολογίας και του δημοκρατικού σοσιαλισμού.
- Ανοικτό πνεύμα για εκλογικές συνεργασίες στη βάση προγραμματικών συγκλίσεων.
- Ανανέωση της ηγεσίας και των οργάνων.
- Άνοιγμα στις νεότερες ηλικίες.

Ε) Η ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΙΕΣ ΜΑΣ

Οι πολιτικές μας θέσεις με αυθεντικό τρόπο εκφράζονται μόνο με την πολιτική μας αυτονομία. Οι εκλογικές συμπράξεις που κάναμε, όπως η πρόσφατη με το κόμμα «Πράσινοι – Αλληλεγγύη», θα επιδιώξουμε να μετεξελιχθούν σε μια συνεργατική δράση που θα έχει θετική συμβολή στην κοινωνία.

Ταυτόχρονα οι συνεργασίες μας με άλλες πολιτικές δυνάμεις για την προώθηση στόχων ευρύτερης σημασίας, όπως είναι η προώθηση της προοδευτικής αλλαγής στη χώρα, είναι συστατικό στοιχείο της πολιτικής μας ταυτότητας.

Έχουμε τοποθετηθεί υπέρ των ευρύτερων συνεργασιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Στο 2^ο συνέδριο το Δεκέμβριο του 2014 λέγαμε ότι «..σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, καθίσταται αναγκαία η συμπαράταξη και κοινή δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο όλων των δυνάμεων του δημοκρατικού σοσιαλιστικού χώρου, της πολιτικής οικολογίας, της ριζοσπαστικής Αριστεράς, αλλά και του ευρωπαϊκού φεντεραλισμού..»

Έχουμε τοποθετηθεί υπέρ των ευρύτερων συνεργασιών για την προοδευτική αλλαγή στη χώρα μας. Στο 3ο συνέδριο μας τονίζαμε ότι μια νέα πρόταση διακυβέρνησης περιλαμβάνει « τις δυνάμεις από τη ριζοσπαστική αριστερά, τη δημοκρατική και μεταρρυθμιστική αριστερά, τον σοσιαλδημοκρατικό χώρο, την πολιτική οικολογία, το δημοκρατικό κέντρο και τα νέα κοινωνικά κινήματα. Πρόκειται για μια συνάντηση με όλες – ει δυνατόν – τις δυνάμεις του προοδευτικού χώρου που θα ανταποκριθούν στο αίτημα συγκρότησης μιας νέας και βιώσιμης προοδευτικής πλειοψηφίας ικανής να προωθήσει τη δημοκρατική και προοδευτική έξοδο από την κρίσηΠροϋπόθεση είναι η διαμόρφωση ενός κοινού εναλλακτικού κυβερνητικού προγράμματος μέσα από προωθητικές και δημιουργικές συνθέσεις».

Στη πολιτική συγκυρία η πολιτική συμμαχιών μας προσδιορίζεται υπό το πρίσμα του κύριου ζητούμενου που είναι η νέα πορεία της χώρας στη βάση της επαναδιαπραγμάτευσης με τους εταίρους και της προώθησης ενός προγράμματος δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων και κοινωνικά δίκαιων αλλαγών και ενός νέου

Η στάση μας έναντι του ΣΥΡΙΖΑ θα κριθεί από την τελική διαμόρφωση της πολιτικής του. Οι εξελίξεις είναι επιταχυνόμενες και οι οριστικές αποφάσεις για τη γραμμή πλεύσης του ΣΥΡΙΖΑ θα ληφθούν αναγκαστικά τους επόμενους 3 μήνες. Έτσι θα διασαφηνιστεί το τοπίο των πολιτικών και άρα των δυνατοτήτων συνεργασίας μας. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ επιλέξει, με βαθιά τομή στην πολιτική του, τον σταθερό ευρωπαϊκό και δημοκρατικό μεταρρυθμιστικό δρόμο, τότε αντικειμενικά θα δημιουργηθούν προϋποθέσεις για τη συνεργασία μας.

Το περιθώριο των συνεργασιών μας με τις δυνάμεις της σοσιαλδημοκρατίας (ΠΑΣΟΚ-ΚΙΔΗΣΟ) και το ΠΟΤΑΜΙ συναρτάται με το βαθμό που θα διαφοροποιηθούν από τις προηγούμενες συντηρητικές πολιτικές και θα αντιπαρατεθούν στον νεοφιλελευθερισμό. Η

ΔΗΜΑΡ δεν μπορεί να συναινέσει σε συνεργασίες που ορίζονται από το παλιό πλαίσιο συντηρητικών πολιτικών, αναλώνονται στην υπεράσπιση ενός πολιτικού παρελθόντος που οδήγησε τη χώρα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και μιας πρόσφατης πολιτικής συναίνεσης σε ένα νεοφιλελεύθερο μνημόνιο. Αντίθετα η ΔΗΜΑΡ θα είναι ανοικτή για συνεννοήσεις με αυτές τις δυνάμεις στο βαθμό που αντικείμενο του διαλόγου θα είναι η προώθηση ενός προγράμματος προοδευτικής αλλαγής στη χώρα με σταθερό τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό.

Η Δημοκρατική Αριστερά έχει σαφές μέτωπο απέναντι στις πολιτικές που οδήγησαν τη χώρα στην κρίση. Έχει επίσης σαφές μέτωπο απέναντι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές εγχώριων δυνάμεων οι οποίες υπό το πρόσχημα των μνημονίων εξαπέλυσαν λυσσαλέα επίθεση κατά των δυνάμεων της εργασίας.

Η ΔΗΜΑΡ είναι ανοικτή σε συνεργασίες που θα περιλαμβάνουν ως συστατικά στοιχεία πρώτον την παραμονή της χώρας στο ευρώ και δεύτερον τη δέσμευση σε ένα προοδευτικό πολιτικό πρόγραμμα.

Με αυτή την έννοια αποκλείουμε τη συμμετοχή μας σε ομοσπονδιακό σχήμα με τις δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ όσο εμμένουν στη συναίνεση με τη Νέα Δημοκρατία και τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές.

Το 4ο Συνέδριο υιοθέτησε τα παρακάτω προγραμματικά κείμενα

1. ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Η σχέση της Αριστεράς και με την Οικολογία στην εποχή μας είναι απόλυτα οργανική. Τα δύο αυτά ρεύματα κοσμοαντίληψης οφείλουν πλέον να λειτουργούν συλλογικά σαν ενσωματωμένες κοινές δυνάμεις μετασχηματισμού και οργάνωσης της κοινωνίας.

Ένα σύγχρονο κόμμα Ανανεωτικής Αριστεράς είναι ταυτόχρονα πολιτικός χώρος Οικολογικού Σοσιαλισμού.

Η συμμετοχή της Πράσινης Ανανεωτικής Αριστεράς, στις διεργασίες για την εναλλακτική & βιώσιμη αναπτυξιακή επανεκκίνηση της χώρας είναι χρήσιμη προκειμένου να υπάρξει η απαραίτητη πράσινη στροφή της οικονομίας, της κοινωνίας, αλλά και της πολιτικής. Η παραγωγική ανασυγκρότηση της Ελλάδας στη μεταμνημονιακή εποχή, δε μπορεί να βασιστεί στο παρωχημένο παραγωγικό καθεστώς των τελευταίων δεκαετιών. Η αναπαραγωγή του μοντέλου που σπαταλά τους φυσικούς πόρους της χώρας – παραχωρώντας τους μάλιστα πολλές φορές χαριστικά - χωρίς βιωσιμότητα, αλλά και δίχως τη δημιουργία σημαντικής προστιθέμενης αξίας για την εθνική οικονομία, αποτελεί αντίληψη παρωχημένη και απορριπτέα.

Η απόρριψη αυτής της στρεβλής αντίληψης ανάπτυξης, έρχεται σε άμεση συμφωνία με την θέληση για υπεράσπιση της ποιότητας της ζωής, που ταυτίζεται ευθέως με την υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών.

Ο έλεγχος της οικονομικής σκοπιμότητας σε συνάρτηση με την περιβαλλοντική βιωσιμότητα των επενδύσεων, καθώς και η ανάσχεση επιβράβευσης δια της ασυλίας ή χαριστικών «αποζημιώσεων» των πάσης φύσεως καταπατητών των οικολογικών δικαιωμάτων των πολιτών και της κοινωνίας, με την επιζήμια εκμετάλλευση & εξάντληση φυσικών πόρων, όπως και την καταστροφή ή υποβάθμιση του φυσικού πλούτου, που ανήκουν στη κοινότητα, πρέπει να αποτελεί ώριμο αίτημα της κοινωνίας, που με νέο, πλήρες και συνεπές νομοθετικό πλαίσιο και κυρίως με την απαιτούμενη ισχυρή πολιτική βούληση, θα αντιστρέψει την ακολουθούμενη πορεία.

Για τον σκοπό αυτόν, ο αναπροσανατολισμός της φορολογικής πολιτικής αποτελεί ένα από τα βασικότερα εργαλεία για το σχεδιασμό και την προώθηση μιας βιώσιμης ανάπτυξης. Μία μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος με λιγότερους φόρους στην εργασία και

περισσότερους φόρους στη κατανάλωση μη-ανανεώσιμων μορφών ενέργειας, πρέπει να ενθαρρύνει ή αποθαρρύνει δραστηριότητες, ανάλογα με τις θετικές ή αρνητικές επιπτώσεις τους στην κοινωνία και το περιβάλλον. Η νέα αυτή φορολογική πολιτική, **βασίζεται στην αρχή και τον κανόνα ότι όποιος και όσο ρυπαίνει, πληρώνει (αποζημιώνει για την περιβαλλοντική βλάβη που προκαλεί στο κοινωνικό σύνολο), το μετρήσιμο κόστος της δραστηριότητας που επιβαρύνει το περιβάλλον.** Για το σύνολο των ρυπογόνων δραστηριοτήτων που είναι μετρήσιμες και που αποδεδειγμένα σχετίζονται και με την επιτάχυνση της κλιματικής αλλαγής, με κριτήριο τον όγκο έκκλησης αερίων που επιβαρύνουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου, πρέπει να θεσπίζεται μία δίκαιη ρήτρα περιβαλλοντικής αποζημίωσης υπέρ της κοινωνίας.

Στις συνθήκες βαθιάς οικονομικής ύφεσης που βιώνουν οι Έλληνες πολίτες, το ισχυρό επιχείρημα είναι ότι: η κατάσταση της κοινωνίας και της οικονομίας βρίσκονται σε ιδιαίτερα κρίσιμο σημείο αναγκαίας αναδιάρθρωσης όπου απόλυτη προϋπόθεση είναι η υπέρβαση των πεπαλαιωμένων συνταγών. Η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας στην μετα-μνημονιακή εποχή πρέπει να βασιστεί σε νέες ιδέες και καινούργια εργαλεία. **Η άποψη ότι σε βαθιά και διαρκούσα οικονομική κρίση η περιβαλλοντική προστασία αποτελεί αιτία αποτροπής επενδύσεων, δεν τεκμηριώνεται.**

Στη σημερινή Ελλάδα, της τεράστιας ανεργίας και των ιδιαίτερα δύσκολων προοπτικών ανάκαμψης, η πολιτική και κοινωνική οικολογία βρίσκεται μπροστά σε μια μεγάλη πρόκληση για το ρόλο που μπορεί να παίξει. **Από την μονοσήμαντη περιβαλλοντική οικολογία της διαμαρτυρίας και του απολιτικού ακτιβισμού (με συμπαθητικό, συχνά, χαρακτήρα), πρέπει περάσουμε στην ρεαλιστική οικολογία της πολιτικής και της βιώσιμης ανάπτυξης.**

Οι «πράσινες πολιτικές» μπορούν να παρέχουν «ισοδύναμους» τρόπους παραγωγής και κατανάλωσης, συμβάλλοντας ταυτόχρονα στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, δηλαδή με τριπλό μέρισμα: οικονομικό, αναπτυξιακό και οικολογικό.

Ταυτόχρονα, δεδομένης της ραγδαίας κατασπατάλησης των φυσικών πόρων στον πλανήτη και στη χώρα μας, οφείλουμε να αναδείξουμε μια νέα κατηγορία δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των πολιτών, που συνδέονται με το περιβάλλον και ιδιαίτερα με κοινά για όλες τις κοινωνίες αγαθά όπως το νερό, ο αέρας και το έδαφος.

Η κλιματική αλλαγή είναι σήμερα το σημαντικότερο περιβαλλοντικό πρόβλημα του πλανήτη, προκαλείται δε ή επιτείνεται από την ανθρώπινη δραστηριότητα και κυρίως από την καύση ορυκτών καυσίμων

Η χώρα μας πρέπει να μετασχηματιστεί σε μια κοινωνία χαμηλών εκπομπών άνθρακα με σταδιακές αλλαγές σε πολλούς τομείς οικονομικής και κοινωνικής δραστηριότητας και κυρίως στην παραγωγή, κατανάλωση-εξοικονόμηση ενέργειας.

Η Ελλάδα οφείλει να αναπροσανατολίσει την εγκατάσταση ΑΠΕ σε τεχνολογίες που προσφέρουν υψηλή προστιθέμενη αξία στη χώρα, προχωρώντας σε τεχνολογικά πιο εξελιγμένες εφαρμογές όπως αιολικά συστήματα και υποβρύχιες μικρές και μεσαίες υδροηλεκτρικές μονάδες. Το νομοθετικό πλαίσιο λειτουργίας των φωτοβολταϊκών πάρκων πρέπει να εξορθολογιστεί, λαμβάνοντας υπόψιν το διαμορφωθέν πλέγμα ισχυρών συμφερόντων και την προχειρότητα και τις στρεβλώσεις του προηγούμενου καθεστώτος λειτουργίας. Επιβάλλονται επίσης, μεγάλα βήματα προς την επικοινωνιακή και κυρίως εκπαιδευτική διάσταση για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος αλλά και την εξοικονόμηση και εξορθολογισμό χρήσης των φυσικών πόρων και της ενέργειας.

Οι μεγάλες δημόσιες επενδύσεις επί δεκαετίες κατευθύνονταν στην ανάπτυξη οδικών υποδομών και οι ελάχιστες για σιδηροδρόμους. Για την αντιστροφή αυτής της τάσης είναι τώρα είναι απαραίτητο το πάγωμα των δημόσιων επενδύσεων σε νέους μελλοντικούς αυτοκινητοδρόμους που γίνονται μέσω του ΠΔΕ, με παράλληλο εκσυγχρονισμό του σιδηροδρομικού δικτύου και ηλεκτροδότηση στο σύνολό του.

Θα πρέπει να δοθεί απόλυτη προτεραιότητα στα ΜΜΜ και ιδίως στα Μέσα Σταθερής Τροχιάς (μετρό, τραμ, προαστιακός στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη), σε συνδυασμό με την ενίσχυση του ποδηλάτου με τη δημιουργία κατάλληλων υποδομών κυκλοφορίας για τις μετακινήσεις στις πόλεις.

Στην Ελληνική πραγματικότητα, η βιομηχανία και οι υπηρεσίες έχουν σχετικά χαμηλή περιβαλλοντική ένταση. **Το κυρίαρχο περιβαλλοντικό αποτύπωμα προέρχεται από την υπερκατανάλωση. Το «Δυτικό» καταναλωτικό πρότυπο αποτέλεσε σταδιακά «ιδεολογικό» στοιχείο αναπόσπαστο της καθημερινής ζωής του μέσου Έλληνα, χωρίς να αντιστοιχεί σε ανάλογο κοινωνικό παραγωγικό υπόβαθρο.** Η προσαρμογή σε πιο πραγματικές «αναγκαίες» καταναλωτικές συνήθειες αποτελεί προϋπόθεση και για την βελτίωση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος των νοικοκυριών. Η πολιτεία πρέπει να υποστηρίζει έμπρακτα και συντονισμένα, δημόσιες υποδομές και πολιτικές κατανάλωσης δημόσιων αγαθών. **Πολιτικές διαχείρισης**

απορριμμάτων με στροφή σε πρακτικές μείωσης, επανάχρησης και διαλογής για ανακύκλωση στην πηγή, αποτελούν άμεση περιβαλλοντική προτεραιότητα.

Εν τέλει, για τον πολιτικό χώρο της σύγχρονης αριστεράς, οι αγώνες για την σταδιακή κατάργηση της καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο, αποτελούν κενό γράμμα, εαν οι περιβαλλοντικές συνθήκες που θα ζήσουν οι επόμενες γενιές δεν είναι βιώσιμες ή – ακόμη χειρότερα - εάν η καταστροφή του πλανήτη εξ' αιτίας των ανθρώπινων δραστηριοτήτων καταστεί αναπότρεπτη.

2. ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Η κατάσταση της πραγματικής οικονομίας στη χώρα είναι τραγική.

Τα επίπεδα ανεργίας, ή έλλειψη ρευστότητας, το ακριβό κόστος διαβίωσης, η έλλειψη σχεδιασμού, ο συγκεντρωτισμός των οικονομικών δραστηριοτήτων γύρω από ένα πελατειακό κράτος, η μη αξιοποίηση της έρευνας αλλά και του ερευνητικού και επιστημονικού ανθρώπινου δυναμικού καθώς και η μη σύνδεση με την παραγωγική διαδικασία, η πολυνομία και η γραφειοκρατία, καθώς και ένα μοντέλο που στηρίχθηκε στον έντονο καταναλωτισμό και στην κατασπατάληση των φυσικών πόρων και των δημόσιων αγαθών χωρίς ουσιαστικό κοινωνικό όφελος έχουν δημιουργήσει ένα εκρηκτικό πλαίσιο για την ελληνική κοινωνία και την οικονομία.

Παράλληλα η συμπίεση του χώρου της εργασίας, σε συνδυασμό με την μεταφορά των κεφαλαίων από την πραγματική οικονομία στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, διέλυσαν τον παραγωγικό ιστό της χώρας.

Ταυτόχρονα οι πόροι που διατέθηκαν από την Ε.Ε. για την υποστήριξη της αναπτυξιακής διαδικασίας και την βελτίωση της παραγωγικής ικανότητας του ανθρώπινου δυναμικού και των επιχειρήσεων έπεσαν στο κενό λόγω έλλειψης πολιτικών και στρατηγικού σχεδίου ανάπτυξης κρίσιμων τομέων της Ελληνικής οικονομίας, λάθος στόχευσης προτεραιοτήτων έργων υποδομής και απουσίας ουσιαστικού σχεδιασμού πολιτικών σε κρίσιμους τομείς. Αντίθετα επικεντρώθηκαν στην κάλυψη καταναλωτικών αναγκών του δημοσίου και κάλυψαν κοινωνικές ανάγκες που ο εθνικός προϋπολογισμός αδυνατούσε να εξυπηρετήσει.

Ζητούμενο σήμερα είναι η διαμόρφωση ενός εθνικού σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας με κυρίαρχα χαρακτηριστικά την βιωσιμότητα, την αποκέντρωση, την κοινωνική

αλληλεγγύη, την συνεργατική οικονομία, την λελογισμένη χρήση των φυσικών πόρων και την προστασία του περιβάλλοντος.

Κύριο ζητούμενο σήμερα είναι η μεγέθυνση της παραγωγικής βάσης σε όλους τους τομείς της ελληνικής οικονομίας με στόχο την επάρκεια στον αγροτοδιατροφικό τομέα, στην ενέργεια, την δημιουργία προϊόντων υψηλής προστιθέμενης αξίας στον δευτερογενή τομέα και την ανάπτυξη ενός νέου βιώσιμου τουριστικού μοντέλου που θα αξιοποιεί όλες τις δυνατότητες της εγχώριας παραγωγικής βάσης.

Στον πρωτογενή τομέα προτείνουμε τον άμεσο χαρακτηρισμό των αγροτικών γαιών και ειδικών χρήσεων αυτών (κτηνοτροφικά πάρκα, περιοχές βιολογικής καλλιέργειας, περιοχές αποθηκευτικών χώρων, κλπ), τη διαμόρφωση πολιτικών και θεσμικού πλαισίου διατήρησης της χρήσης τους στη γεωργία, απελευθέρωση οικολογικών ενεργειακών χρήσεων αγροτικής παραγωγής από την γραφειοκρατία και πολιτικές επανάχρησης υδάτων, ενίσχυση αυτοχρηματοδοτούμενων συνεταιριστικών και συνεργατικών μοντέλων με κύριο στόχο την αξιοποίηση εγκαταλελειμμένων αγροτικών εκτάσεων ή αγροτικών και δασικών εκκλησιαστικών εκτάσεων, ενίσχυση νέων θέσεων εργασίας στον αγροτικό τομέα μέσα από ολοκληρωμένα τοπικά σχέδια ανάπτυξης που δημιουργούν κοιτίδες αγροτικών καλλιεργειών μεγάλης προστιθέμενης αξίας και με διακριτό οικολογικό αποτύπωμα, συνδεδεμένες με την μεταποίηση και τον τουρισμό, που θα λειτουργήσουν ως πόλοι ανάπτυξης των διαρκώς διευρυνόμενων τοπικών οικονομιών.

Ενίσχυση του αγροτικού πληθυσμού με διαμόρφωση πλαισίου ολιστικής στήριξης νεοεισερχόμενων στον αγροτικό τομέα (κατοικία με χρηματοδοτική μίσθωση, διάθεση-χρήση γης, εκπαίδευση, υποστήριξη σε υποδομές και τεχνογνωσία από πανεπιστήμια/ερευνητικά κέντρα/τοπικό επιστημονικό προσωπικό, ένταξη σε συνεργασίες ομοειδών παραγωγών, υποβοήθηση στη σύνδεση με τις αγορές)

Ενίσχυση δημιουργίας κτηνοτροφικών μονάδων και παραγωγής ζωοτροφών με στόχο τη βελτίωση του προϊόντος, των παραγώγων ΠΟΠ η ΠΕΓ.

Αντίστοιχες πολιτικές πρέπει να εφαρμοστούν και στον τομέα της αλιείας με την θεσμοθέτηση αλιευτικών πάρκων, ελεγχόμενων ζωνών αλίευσης, επιτήρηση των αλιευόμενων ποσοτήτων για την αποφυγή της υπεραλίευσης, αυστηροποίηση των ποινών στην παράνομη αλιεία, ενίσχυση της ιχθυοκαλλιέργειας, ιδιαίτερα σε είδη με υψηλή προστιθέμενη αξία (γαρίδα, караβίδα, αστακό, οστρεοκαλλιέργεια κλπ), ενίσχυση της τοπικής αλιείας, μείωση του στόλου αλιείας από τράτες, προστασία των θαλασσών από τη ρύπανση και σύνδεση της διάθεσης των αλιευμάτων με τις τοπικές οικονομίες (τουρισμός).

Στον δευτερογενή τομέα απαιτείται η κατάρτιση στρατηγικών για την ενίσχυση τομέων και κλάδων της μεταποίησης και της παραγωγής, με ιδιαίτερη έμφαση στην παραγωγή προϊόντων υποστήριξης του πρωτογενή τομέα, στρατηγική ενίσχυσης των μέσων παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, στρατηγική για την ανάπτυξη της χημικής βιομηχανίας με αυστηροποιημένο πλαίσιο ελέγχου και εφαρμογή πολιτικών σύνδεσης εκπαίδευσης παραγωγής. Ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου επανάχρησης και ανακύκλωσης με στόχο την επίτευξη της βιώσιμης ανάπτυξης και της δημιουργίας θέσεων εργασίας στον τομέα του περιβάλλοντος. Αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου δημιουργίας επιχειρήσεων γιατί σήμερα αποτελεί τροχοπέδη σε κάθε επιχειρηματική προσπάθεια. Μεταφορά πόρων προς την κατεύθυνση των επενδύσεων είτε με τη μορφή αφορολόγητων αποθεματικών, είτε με την ενίσχυση της μεταφοράς κονδυλίων προς την μεταποίηση και την βιομηχανία.

Τροποποίηση και σταθεροποίηση του φορολογικού πλαισίου, ενίσχυση της έρευνας και της χρήσης νέων τεχνολογιών σε ΜΜΕ, καθιέρωση τεχνολογικών πάρκων ανά περιφέρεια και σύνδεσή τους με παραγωγικές μονάδες, δημιουργία τράπεζας επενδύσεων, ενίσχυση ανάπτυξης καινοτομιών συνδεδεμένων με την παραγωγή κυρίως σε θέματα αυτοματοποιημένων συστημάτων.

Στον τριτογενή τομέα είναι σκόπιμη η σύνδεση και η χρησιμοποίηση όλων των επιστημονικών και παραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας.

Συγκεκριμένα στον κλάδο του τουρισμού απαιτείται αλλαγή του μοντέλου λειτουργίας των επιχειρήσεων με ενίσχυση της συνεργατικότητας, σύνδεσής τους με τον πρωτογενή τομέα και αξιοποίηση εναλλακτικών μορφών τουρισμού ώστε να επιμηκυνθεί ο χρόνος λειτουργίας των επιχειρήσεων, να αναβαθμιστεί η ποιότητα και να διευρυνθεί το γεωγραφικό πλαίσιο υποδοχής τουριστών. Στον τομέα των μεταφορών και μετακινήσεων είναι απαραίτητη η ενίσχυση των σταθερών μέσων τροχιάς.

Στον κλάδο της υγείας προτείνουμε την αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού και των νοσοκομειακών υποδομών της χώρας για την ανάπτυξη του ιατρικού τουρισμού, ενώ η αξιοποίηση της ολιστικής ιατρικής μπορεί να αποτελέσει το μοχλό ανάπτυξης μιας βιομηχανίας παραϊατρικών σκευασμάτων προερχόμενα από την χλωρίδα της χώρας.

Αλλαγή του μοντέλου μεταφορών και μετακινήσεων με υποστήριξη των μέσων σταθερής τροχιάς ώστε η χώρα να καταστεί ένα σημαντικό διακομιστικό κέντρο της Ευρώπης.

Διαμόρφωση ενός νέου πολιτιστικού μοντέλου συνδεδεμένου με την οικονομική ανάπτυξη και τη συνεργατική οικονομία

Χρησιμοποίηση του κλάδου των κατασκευών για την ενεργειακή αναβάθμιση κτηρίων και την τροποποίηση του αστικού ιστού με αισθητικές και οικολογικές παρεμβάσεις.

Η υλοποίηση των παραπάνω πολιτικών απαιτεί αλλαγή του μοντέλου διακυβέρνησης της χώρας. Το συγκεντρωτικό μοντέλο κρίθηκε ανεπαρκές και απαιτείται άμεση μετάβαση σε σύγχρονα μοντέλα και σχήματα πολυεπίπεδης διακυβέρνησης που στηρίζονται στην αποκέντρωση, στην αυτο-οργάνωση και στον μεταξύ τους αποτελεσματικό συντονισμό δηλαδή μεταξύ της κεντρικής διοίκησης και των αποκεντρωμένων δομών λήψης αποφάσεων. Στο νέο πλαίσιο ο πολίτης θα έχει ενεργό ρόλο τόσο σε επίπεδο γνωμοδότησης όσο και σε επίπεδο σχεδιασμού και λήψης αποφάσεων μέσα από αυτοδιαχειριζόμενα κέντρα εφαρμογής οικονομικών πολιτικών για την υλοποίηση των οποίων απαιτείται επανασχεδιασμός της χρησιμοποίησης των διαθέσιμων πόρων από το ΕΣΠΑ με γνώμονα την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα.